

LA LLUFA[✝]

LA MADRE PATRIA

Eleccions a Nicaragua

“La clave” programa de televisió espanyola. Més de mig país empassant-se una peli en blanc i negre per després veure a un ponent (diguem-ne Felipe González o, encara millor Alfonso Guerra i la seva americana de pana). Meitats dels setanta.

Daniel Ortega, després d’una llarga oposició i presó aconsegueix pujar al poder del govern sandinista. Ofereix una política socialista, marxista i leninista a l’estil de Cuba. Convoca eleccions i les guanya. Meitats dels vuitanta.

Felipe González, el baró en cap de les files socialistes, un dels esculls més perillosos cara a la renovació política espanyola. Anti governs de coalició, anti independentisme català. Finals de 2021.

Alfonso Guerra. Desaparegut en combat. Poc a poc, per una causa o una altra ha hagut de dimitir de tots els càrrecs que tenia. La jubilació li ha permès allunyar-se de la política sense fer massa soroll. Només surt de la ratera quan ha d’anar en contra de Catalunya. Finals de 2021.

Daniel Ortega. Torna a guanyar les eleccions a Nicaragua amb una abstenció popular del vuitanta per cent. Abans només ha tingut que empresonar a tota l’oposició. 2021.

Ortega, bon marit, probablement a la força perquè la seva “vieja” té molt males puces, s’enorgulleix de la democràcia nicaragüenca. De revolucionari a dictador després d’una setmana de tastar l’estofat de vedella i l’afrodisíac aroma del poder. Capaç d’insultar als que abans li donaven el seu suport com a “perros”, capaç també de fer-los desaparèixer.

Espanya i Nicaragua germanes de cultura i fe... i sobre tot, de sang.

Déu ens lliuri dels pobres que fan fortuna ràpida,

va dir algú. Déu ens lliuri de Gonzales, Guerras i Ortegas. Però no ho farà.

LLUFA PER LA “MADRE” I PER “LA HIJA”

NICARAGUA MIRALL TRENCAT

